

საავტორო უფლებების განვითარება ამერიკის შეერთებულ შტატებში მე-19 საუკუნეში

ლიანა ზაგაშვილი*

I. შესავალი

„საავტორო უფლებების შესახებ“ ამერიკის შეერთებული შტატების კანონი, შესაძლოა ითქვას, ისეთივე ძველია, როგორც თვითონ ამერიკის შეერთებული შტატები¹. 1787 წელს ჯეიმს მედისონმა წარუდგინა დებულება აშშ-ის კონსტიტუციის შემქმნელებს, რათა „დაეცვათ ლიტერატურული ნაწარმოების ავტორებს მათი საავტორო უფლებები შეზღუდული დროით“². ეს დებულება საბოლოოდ შეიტანეს ამერიკის შეერთებული შტატების კონსტიტუციის მე-8 მუხლის პირველ პუნქტში, რათა „შეზღუდული დროით ხელი შეეწყოს მეცნიერებისა და სასარგებლო ხელოვნების პროგრესისათვის ავტორებისა და გამომგონებლების განსაკუთრებული უფლების უზრუნველყოფის გზით“³.

ნაშრომის მიზანია მე-19 საუკუნეში ამერიკის შეერთებულ შტატებში საავტორო უფლებების შექმნისა და განვითარების ისტორიული პროცესის მიმოხილვა. ყურადღება გამახვილდება დამოუკიდებელ სახელმწიფოდ ჩამოყალიბებამდე ინგლისური სამართლის

* ბიზნესისა და ტექნოლოგიების უნივერსიტეტი იუორისტი, სულხან-საბა ორბელიანის უნივერსიტეტის დოქტორანტი, email: liana.zagashvili@sabauni.edu.ge ORCID: 0009-0007-2861-5348.

¹ Marion J., An Act for the Encouragement of Learning, Copyright Law Then and Now, San Francisco Attorney, No. 6, 2015, 42.

² იქვე.

³ Patterson L.R., Joyce C., Copyright in 1791: An Essay Concerning the Founers' View of the Copyright Power Granted to Congress in Article I, Section 8, Clause of the U.D. Constitution, Emory Law Journal, Vol. 52, No. 2, 2003, 910.

ფარგლებში საავტორო უფლებების განვითარებაზე, რაც, თავის მხრივ, საფუძველი გახდა უკვე მოწესრიგების ამერიკული ვერსიისთვის. სტატიაში განხილული იქნება ასევე მეცხრამეტე საუკუნის განმავლობაში „საავტორო უფლებების შესახებ“ აშშ-ის კანონის განვითარების ძირითადი ტენდენციები და მიმართულებები, რომლებმაც შემდეგ მნიშვნელოვანწილად განაპირობა თანამედროვე ამერიკული საავტორო სამართლისთვის შესაბამისი სახის მიცემა.

II. საავტორო უფლებების შესახებ ინგლისური სამართლიდან ამერიკის შეერთებული შტატების დამოუკიდებლობამდე

საავტორო უფლებები თარიღდება 1557 წლიდან, როდესაც ფილიპ და მერი ტიუდორებმა სამეფო ბრძანებით (*The Royal Charter of the Company of Stationers*) გასცეს ექსკლუზიური უფლება დაბეჭდვით ნიგნები ინგლისში⁴. „სტაციონართა კომპანია“ აკონტროლებდა პრესის გამოშვებისა და დაბეჭდვის საკითხს, ამასთან, ბრძანების თანახმად, ის, ვინც პირველი გამოაქვეყნებდა ტექსტს ან ტექსტის შესაბამის ასლს, ექნებოდა მისი სამარადჟამოდ გამოქვეყნებისა და დაბეჭდვის ექსკლუზიური უფლება⁵. კომპანიისათვის სამეფო ქარტიით მინიჭებული უფლებამოსილება მას არა მხოლოდ ნიგნების შინაარსის განსაზღვრის საშუალებას აძლევდა, არამედ იცავდა იმ გამომცემლის უფლებებს, რომელმაც პირველად გამოსცა ნიგნი.⁶ მეჩვიდმეტე საუკუნის ბოლოს სიტუაცია შეიცვალა და გაიზარდა წინააღმდეგობა სპეციალიზებული „მონოპოლიური“ რეჟიმის წინააღმდეგ, რის შედეგადაც 1696 წელს ინგლისის პარლამენტმა გააუქმა სტაციონართა კომპანიის უფლებამოსილება.⁷ ამას მოჰყვა

⁴ Loren L.P., *The Nature of Copyright: A Law of User's Rights*, Michigan Law Review, Vol. 90, No. 6, 1992, 1625.

⁵ იქვე.

⁶ Edvard S., *The Illustrated Story of Copyright*, New York, 2000, 12.

⁷ Patterson L.R., Joyce C., *Copyright in 1791: An Essay Concerning the Founers'*

გამომცემლების უკმაყოფილება, რადგან საფრთხე შეექმნათ მათ ექსკლუზივ და უვადო უფლებას მათ მიერ გამოცემულ ნიგნებზე, თუმცა პარლამენტმა უარი თქვა მათთვის უფლებამოსილების განახლებაზე, შესაბამისად, 1710 წელს ინგლისში მიიღეს ახალი წესდება (The Statute of Anne), რომელიც პირველად იცავდა ავტორების და არა გამომცემლების უფლებას.⁸ ანას სტატუტი გარდამტეხი და მნიშვნელოვანი აღმოჩნდა თანამეგობრობის ქვეყნებისა და კოლონიებისთვის, მათ შორის აშშ-თვის.

ახალი წესდება ცდილობდა ინტერესთა დაბალანსებას: ავტორების უფლებები საკმაოდ ფართო იყო, ხოლო წესების დარღვევისათვის პასუხისმგებლობა – მკაცრი.⁹ წესდებით მინიჭებული უფლებება ვრცელდებოდა 28 წლის განმავლობაში, ამასთან, ავტორები ვალდებულნი იყვნენ თავიანთი ნიგნები დაერეგისტრირებინათ გამომცემელთა კომპანიის რეესტრში, რათა იმ ადამიანებისთვის ყოფილიყო ხილული და ხელმისაწვდომი, რომელთაც ნაკლები განათლება და ინფორმაცია ჰქონდათ ამ მიმართულებით, ასევე, აუცილებელი იყო, რეესტრში რეგისტრირებულ ავტორებს თავიანთი ნიგნის ცხრა ეგზემპლარი მიეწოდებინათ წესდებაში მითითებული დაწესებულებებისთვის (მათ შორის, სამეფო ბიბლიოთეკა, ინგლისისა და შოტლანდიის უნივერსიტეტების ბიბლიოთეკები), რათა გამოცემები ხელმისაწვდომი ყოფილიყო.¹⁰ აღნიშნული ვალდებულების შეუსრულებლობა გამოიწვევდა ავტორის დაჯარიმებას 5 ფუნტით ყოველი ეგზემპლარისათვის, რომელიც არ იქნებოდა მიწოდებული.¹¹ აღნიშნული აქტი მნიშვნელოვანი იყო იმიტომ, რომ ავტორს მიეცა თავისი ნიგნების ბეჭდვის „ერთპიროვნული უფლება და თავისუფლება“, ამასთან, ავტორი გახდა ნაწარმოების ბეჭდვის

View of the Copyright Power Granted to Congress in Article I, Section 8, Clause of the U.D. Constitution, Emory Law Journal, Vol. 52, No. 2, 2003, 915.

⁸ Edvard S., The Illustrated Story of Copyright, New York, 2000, 12.

⁹ იქვე, 13.

¹⁰ იქვე.

¹¹ The Statute of Anne, 10 April 1710, IV.

უფლების თავდაპირველი მფლობელი და გამომცემელს ეს უფლება ავტორისაგან უნდა მოეპოვებინა.¹²

III. 1790 წლის კანონი

აშშ-ის კონსტიტუციის მიღებამდე, თავდაპირველი 13 შტატიდან 12-მა მიიღო კანონები, რომელთა მიხედვითაც, ავტორებს ენიჭებოდათ თავიანთი ნაწარმოებების ბეჭდვის უფლება.¹³ 1790 წლის იანვარში, პირველი კონგრესიის გაერთიანებულ სხდომას პრეზიდენტმა ვაშინგტონმა მიმართა სიტყვით: „არაფერი არ იმსახურებს იმაზე მეტ მფარველობას, ვიდრე მეცნიერებისა და ლიტერატურის პოპულარიზაცია“¹⁴. აღნიშნული ინიციატივისა და დებულების გათვალისწინებით, 1790 წლის მაისში კონგრესმა მიიღო აშშ-ის პირველი საავტოროსამართლებრივი შინაარსის შემცველი კანონი – „სწავლის ნახალისების აქტი“¹⁵.

ინგლისური სამართლის ყაიდაზე, კანონმა რუკების, სქემებისა და წიგნების ავტორებს მიანიჭა ექსკლუზიური უფლება, დაბეჭდონ, გადაბეჭდონ, გამოაქვეყნონ ან გაყიდონ თავიანთი ნამუშევრები 14 წლის განმავლობაში.¹⁶ აუცილებელი იყო, ავტორი ყოფილიყო აშშ-ის მოქალაქე ან/და რეზიდენტი, შესაბამისად, მას ჰქონდა ექსკლუზიური უფლება, რომელიც გრძელდებოდა 14 წლის განმავლობაში, ამასთან, ავტორს ვადის გასვლამდე 6 თვით ადრე შეეძლო ექსკლუზიური უფლების გაგრძელება მომდევნო 14 წლის ვადით.¹⁷

¹² გაბუნია დ., თაქთაქიშვილი გ., საერთაშორისო საავტორო სამართალი, თბილისი, 2016, 11.

¹³ იქვე, 12.

¹⁴ Edvard S., *The Illustrated Story of Copyright*, New York, 2000, 15.

¹⁵ გაბუნია დ., თაქთაქიშვილი გ., საერთაშორისო საავტორო სამართალი, თბილისი, 2016, 12.

¹⁶ Edvard S., *The Illustrated Story of Copyright*, New York, 2000, 16.

¹⁷ Bracha O., *Commentary on the Copyright Act 1790*, in: *Primary Sources on Copyright (1450-1900)*, Edited by L. Bently & M. Kretschmer, The UK Arts and Humanities Research Council (AHRC), 2008, Title 4.

მნიშვნელოვანი იყო საავტორო უფლების მფლობელისაგან თანხმობის არსებობა იმ შემთხვევაში, თუ ვინმე მისი წიგნის დაბეჭდვას ან/და ხელახალ დაბეჭდვას გადაწყვეტდა, ამასთან, გაყიდვის შემთხვევაში კანონი მნიშვნელობას ანიჭებდა იმას, თუ რამდენად იცოდა დამრღვევმა, რომ საავტორო უფლების დარღვევით მოპოვებულ წიგნს ყიდდა და რა იყო მისი ქმედების მიზანი¹⁸.

მნიშვნელოვანია ხაზი გაესვას ანას სტატუსსა და საავტორო უფლებების შესახებ პირველი ამერიკული კანონის მსგავსებას, რომელიც სათაურიდანვე იწყება. სტატუტს სახელად ერქვა „სწავლის წახალისების აქტი, ბეჭდური წიგნების ასლების მინიჭებით ასეთი ეგზემპლარების ავტორებს ან მყიდველებს, მასში აღნიშნული დროის განმავლობაში“, ხოლო საავტორო უფლებების შესახებ პირველ ამერიკულ კანონს ერქვა „სწავლის წახალისების აქტი“, ამასთან, ორივე მათგანი იცავდა უკვე გამოქვეყნებული წიგნების ავტორების უფლებებსა და სამომავლოდ გამოქვეყნებული წიგნების ავტორების უფლებებს. აღსანიშნავია, რომ მსგავსების გარდა, მათ შორის იყო მნიშვნელოვანი განსხვავებებიც, კერძოდ, ანა სტატუტი ითვალისწინებდა მაღალი თანამდებობის პირებით დაკომპოლექტებული ორგანოების მხრიდან რეგისტრირებული ავტორების წიგნების ფასების შემოწმებას, რათა თავიდან არიდებულიყო არაგონივრული ფასების დანესება.¹⁹ შემოწმების მსგავს მექანიზმს ამერიკის შეერთებული შტატების „სწავლის წახალისების აქტი“ არ ითვალისწინებდა²⁰.

IV. „სწავლის წახალისების აქტის“ ცვლილებები და ბერნის კონვენცია

საავტორო უფლებების შესახებ კანონმდებლობა მნიშვნელოვნად გადაისინჯა 1831, 1870, 1909 და 1976 წლებში.²¹ ცვლილებებით

¹⁸ იქვე.

¹⁹ იქვე.

²⁰ იხ., The United States Education Promotion Act, 1790.

²¹ Magavero G., The History and Background of American Copyright Law: An Overview, International Journal of Law Libraries, Vol. 6, No. 2, 1978, 153.

გაიზარდა და გაფართოვდა საავტორო უფლებებით დაცული ნაწარმოებების სია, გაიზარდა ავტორის მიერ შექმნილი ნაწარმოების დაცვის ვადა, ავტორების საავტორო უფლებების სფერო მნიშვნელოვნად გაფართოვდა და კანონი მოერგო საავტორო უფლებების საერთაშორისო სტანდარტებს.²² 1831 წელს საავტორო უფლებებით დაცულ ნაწარმოებებს დაემატა დიზაინები, გრაფიკური და პრინტები, ამასთან, დაცვადი გახდა უფლებები ხის ნაკეთობებსა და მუსიკალური ნაწარმოებებზე.²³ 1870 წელს კონგრესმა მიიღო „საავტორო უფლებების შესახებ“ აქტი და უფრო გააფართოვა საავტორო უფლებებით დაცვადი ნაწარმოებების სია და დაცვის ქვეშ მოექცა: ფერწერული ნახატები, ჩანახატები და ქანდაკებები, ასევე, სრულყოფისთვის განკუთვნილი მოდელები და დიზაინები სახვითი ხელოვნების ნიმუშებად აღიარა.²⁴ 1870 წლის აქტით, ავტორებს, კომპოზიტორებს, მხატვრებს, გამომცემლებს დაუწესდათ ვალდებულება, რეგისტრირებული თითოეული ნაწარმოების ორი ეგზემპლარი შეეტანათ შეერთებული შტატების კონგრესის ბიბლიოთეკაში.²⁵ 1909 ცვლილებით კანონს დაემატა კრებულებისა და პერიოდული გამოცემების საავტორო უფლებებით დაცვის შესაძლებლობა.²⁶

საავტორო უფლებების დაცვა საერთაშორისო დონეზე დაიწყო მე-19 საუკუნის შუა პერიოდიდან სახელმწიფოთა შორის დადებული ორმხრივი შეთანხმების საფუძველზე. ამასთან, სახელმწიფოთა შორის ნაბეჭდი პროდუქციით ვაჭრობის ზრდამ დღის წესრიგში დააყენა ავტორთა უფლებების დაცვის საერთო ნორმების არსებობისა

²² იქვე.

²³ Bowker R.R., Copyright, Its History and Law, Outlook Verlag, 2020, 37.

²⁴ Brauneis R., Understanding Copyright's First Encounter with the Fine Arts: A Look at the Legislative History of the Copyright Act of 1870, Case Western Reserve Law Review, Vol. 71, No. 2, 2020, 585.

²⁵ Smith J., 1870 Law Important to Building LC's Collections, იბ., <<https://www.loc.gov/loc/icib/9516/copyright.html>> [30.12.2023]

²⁶ Magavero G., The History and Background of American Copyright Law: An Overview, International Journal of Law Libraries, Vol. 6, No. 2, 1978, 154.

და გამოყენების აუცილებლობა.²⁷ 1886 წლის ბერნის კონვენცია იყო ყველაზე გავლენიანი საავტორო უფლებების შესახებ დოკუმენტი საუკუნეზე მეტი ხნის განმავლობაში და უზრუნველყოფდა მნიშვნელოვან მინიმალურ არსებით დაცვას ავტორებისთვის, ამასთან, აღნიშნული კონვენცია მნიშვნელოვანი იყო სწორედ იმ მიზეზით, რომ კონვენციის ხელის მომწერი ქვეყნები აღიარებდნენ საავტორო უფლებების დაცვას საერთაშორისო დონეზე, რითაც წევრი ქვეყნები ვალდებული იყვნენ ავტორებს, რომლებიც მათი მოქალაქეები ან/და რეზიდენტები იყვნენ წევრი ქვეყნების ტერიტორიაზეც იმავე პირობებით ესარგებლათ, როგორც თავიანთ ქვეყანაში.²⁸ აღნიშნულ კონვენციას ამერიკის შეერთებული შტატები თავდაპირველად არ შეუერთდა.²⁹ უარყოფის მიზეზი იყო ბერნის კონვენციის პირობები, რომლებიც ეხებოდა საავტორო უფლებების მოქმედების ვადას, რეგისტრაციის პირობებსა და არაქონებრივ უფლებებს³⁰. ამასთან, ამერიკის შეერთებულ შტატებს არ სურდა ბერნის კონვენციას მოეხდინა ზეგავლენა მის ეკონომიკურ მდგომარეობაზე³¹. აღნიშნულიდან გამომდინარე, აშშ ბერნის კონვენციის ხელმომწერი ქვეყანა გახდა 103 წლის მერე, 1989 წელს³².

²⁷ გაბუნია დ., თაქთაქიშვილი გ., საერთაშორისო საავტორო სამართალი, თბილისი, 2016, 15.

²⁸ Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works, 1886.

²⁹ იხ., Jacobs S., The Effect of the 1886 Berne Convention on the U.S. Copyright System's Treatment of Moral Rights and Copyright Term, and Where That Leaves Us Today, Michigan Telecommunications and Technology Law Review, Vol. 23, No. 1, 2016.

³⁰ Brown R.S., Adherence to the Berne Copyright Convention: The Moral Rights Issue, Journal of the Copyright Society of the U.S.A., Vol. 35, No. 3, 1988. 199.

³¹ Michael J., Remington on the Copyright Alliance Website about the Process of the United States joining the Berne Convention, <<https://www.plagiarismtoday.com/2021/05/13/why-did-the-united-states-wait-103-years-to-sign-the-berne-convention/>> [15.01.2024].

³² Austin G.W., The Berne Convention as Canon of Construction: Moral Rights after Dastar, New York University Annual Survey of American Law, Vol. 61, No. 2, 2005. 112.

V. 1891 წლის საავტორო უფლებების საერთაშორისო აქტი

1891 წლის საავტორო უფლებების საერთაშორისო აქტი იყო 1870 წლის „საავტორო უფლებების შესახებ“ კანონის გადასინჯვა, რომლითაც დადგინდა, რომ საავტორო უფლების მფლობელს აქვს ექსკლუზიური უფლება მის მიერ შექმნილი ნაწარმოები გაყიდოს, გადათარგმნოს ან/და გაამრავლოს, ამასთან, აღნიშნული აქტით საავტორო უფლების მფლობელის მემკვიდრეებს ავტორის გარდაცვალების შემდეგ მიენიჭათ ავტორის იდენტური ექსკლუზიური უფლებები.³³ საავტორო უფლებების საერთაშორისო აქტი მნიშვნელოვანია აშშ-ის საავტორო უფლებების ისტორიაში იმ გამო, რომ სხვა ქვეყნის მოქალაქეებსაც მიეცათ შეერთებულ შტატებში თავიანთი საავტორო უფლებების დაცვისა და ნაწარმოების დარეგისტრირების უფლება.³⁴ 1891 წლის 3 ივლისს ინგლისელმა მწერალმა ჰენრი არტურ ჯონსმა დაარეგისტრირა მისი დრამა – „წმინდანები და ცოდვილები“, რითაც ის გახდა პირველი უცხოელი მწერალი, რომელმაც დაარეგისტრირა თავისი ნაწარმოები 1891 წლის აქტის მიღების შემდეგ.³⁵ კანონი ასევე ითვალისწინებდა ავტორის გარდაცვალების შემდეგ საავტორო უფლებების გადასვლას ავტორის ქვრივზე ან/და მის შვილებზე 14 წლის განმავლობაში.³⁶ აქტის მიხედვით, თუ მესამე პირი საავტორო უფლებების დარღვევით ნაწარმოების დუბლიკატებს დაამზადებდა ან/და ნაწარმოებს საკუთარ ნაწარმოებად გაასაღებდა, ქმედების შედეგად მიღებული მოგება დამრღვევ პირს ჩამოერთმეოდა და მიღებული მოგების ნახევარი გადაეცემოდა ავტორს, ხოლო ნახევარი – სახელმწიფოს.³⁷

³³ იხ., International Copyright Act of the U.S., 1891.

³⁴ Ringer B.A., The Role of the United States in International Copyright – Past, Present, And Future, Georgetown Law Journal, Vol. 50, No. 6, 1968, 1056.

³⁵ Wendi A. Malony W.A., First Foreign Copyright Registered 125 Years Ago, Copyright Lore, 2016, 10, იხ., <https://www.copyright.gov/history/lore/pdfs/201602%20CLore_February2016.pdf> [30.12.2023]

³⁶ იხ., International Copyright Act of the U.S., 1891.

³⁷ იქვე.

VII. საავტორო უფლებების ოფისი

1870 წლამდე საავტორო უფლებების ფუნქციები ცენტრალიზებული იყო კონგრესის ბიბლიოთეკაში იმდროინდელი ბიბლიოთეკარის, რენდ სპოფორდის ხელმძღვანელობით³⁸. ბიბლიოთეკა აწარმოებდა საავტორო უფლებების რეესტრს და იყენებდა რეგისტრირებული ნაწარმოებების ასლებს კოლექციის შესაქმნელად.³⁹ 1897 წლის 22 ივლისს კონგრესმა დააარსა და დააფინანსა აშშ-ის საავტორო ოფისი, როგორც ცალკე განყოფილება და ტორვალდ სოლბერგი დაასახელა საავტორო უფლებების პირველ მარეგისტრირებლად.⁴⁰ საავტორო ოფისის ერთ-ერთი მთავარი ფუნქცია იყო ნაწარმოებების რეგისტრაცია, რაიმე ტიპის საჩივარის ან/და პრეტენზიის შესახებ ინფორმაციის აღრიცხვა და აღნიშნული ინფორმაციის შესახებ კონგრესისათვის მიწოდება⁴¹. გარდა ამისა, საავტორო უფლებების ოფისი განიხილავდა საავტორო უფლებების ოფისში წარდგენილ ყველა განცხადებასა და დეპოზიტს საავტორო უფლებების შესახებ ორიგინალური და განახლებული პრეტენზიებისა და საჩივრების რეგისტრაციისთვის.⁴² კანონი მოითხოვს, რომ შეერთებულ შტატებში გამოქვეყნებული საავტორო უფლებებით დაცული ყველა ნაწარმოების საუკეთესო გამოცემის ორი ეგზემპლარი გაიგზავნოს საავტორო ოფისში გამოქვეყნებიდან სამი თვის განმავლობაში.⁴³ საავტორო უფლებების ოფისის მთავარი გამოწვევა იყო საავტორო უფლებების რეგისტრაცია, მისმა ეფექტიანობამ შემდეგ ლიცენზირების, ფასე-

³⁸ United States Copyright Office, A Brief Introduction and History, იხ., <<https://chnm.gmu.edu/digitalhistory/links/cached/chapter7/link7.6.USCOhistory.html>> [30.12.2023]

³⁹ History of U.S. Copyright Office, იხ., <<https://www.copyright.gov/history/copyright-exhibit/history-co/>> [30.12.2023]

⁴⁰ იქვე.

⁴¹ Schwartz E., The Role of the Copyright Office in the Age of Information, Cardozo Arts & Entertainment Law Journal, Vol. 13, No. 1, 1994, 70.

⁴² იქვე.

⁴³ United States Copyright Office, A Brief Introduction and History, იხ., <<https://chnm.gmu.edu/digitalhistory/links/cached/chapter7/link7.6.USCOhistory.html>> [30.12.2023]

ბისა და საავტორო უფლებების ნებართვების შესახებ ინფორმაციის შეგროვება განაპირობა.⁴⁴ უნდა ითქვას, რომ საავტორო უფლებების ოფისმა მნიშვნელოვანი როლი ითამაშა შემდეგში საავტორო უფლებების პოლიტიკის ჩამოყალიბებასა და დახვეწაში.⁴⁵

VIII. დასკვნა

ინგლისური გამოცდილება და ანას სტატუტი ამერიკის შეერთებული შტატების საავტორო უფლებების კანონმდებლობის განვითარებისთვის მნიშვნელოვანი იყო. სწორედ მას დაეფუძნა პირველი ამერიკული საკანონმდებლო აქტი საავტორო უფლებების სფეროში. მეცხრამეტე საუკუნეში აშშ-თვის განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი იყო ბერნის კონვენციის შექმნა და მისი არსებობა. აღნიშნული კონვენციით, ხელმომწერ სახელმწიფოებს დაევალათ ზუსტად საავტორო უფლებების დაცვის პრინციპი გაეგრძელებინათ სხვა ქვეყნის მოქალაქეებზეც, რამაც შემდეგში აშშ-ის საავტორო უფლებების შესახებ პოლიტიკის ჩამოყალიბებაში განსაკუთრებული როლი ითამაშა და აისახა 1891 წლის საავტორო უფლებების საერთაშორისო აქტშიც. საავტორო უფლებების დინამიკურმა განვითარებამ განაპირობა საავტორო უფლებების ოფისისი, როგორც დამოუკიდებელი სტრუქტურული ერთეულის, შექმნა, რამაც, თავის მხრივ, სხვა სახელმწიფოებს კარგი მაგალითი მისცა საავტორო უფლებების დაცვის მიმართულებით ეფექტიანი ეროვნული პოლიტიკის დაგეგმვისა და განხორციელების კუთხით.

მეცხრამეტე საუკუნის ამერიკული გამოცდილება საავტორო უფლებების სფეროში აირეკლავდა ეპოქის გამოწვევებსა და პრობლემებს, ბიძგი მისცა უამრავ საკანონმდებლო ნოვაციას, შედეგად კი უზრუნველყო საავტორო სამართლის თვისობრივად ახალი მოცემულობა მეოცე და ოცდამეერთე საუკუნეებში.

⁴⁴ Schwartz E., The Role of the Copyright Office in the Age of Information, Cardozo Arts & Entertainment Law Journal, Vol. 13, No. 1, 1994, 72.

⁴⁵ Samuelson P., Will the Copyright Office Be Obsolete in the Twenty-First, Cardozo Art and Entertainment Law Journal, Vol. 13, No. 1, 1994, 55.